

Nr 247.

Av herr **Stendahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till värnpliktslag.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 21 har föreslagits bestämmelser, varav resultatet skulle bliva, att en del fullt vapenföra värnpliktiga icke skulle utbildas i vapens förande.

Enligt min mening är det för landets värnkraft av mycket stor betydelse, att i händelse av krigsfara landets samtliga vapenföra innevånare hava fått full utbildning i vapens förande, och finner jag också samtliga de skäl, som Kungl. Maj:t anfört mot den av försvarsrevisionen föreslagna kategoriklyvningen, tala mot den här påtalade »dolda kategoriklyvningen».

Vidare måste det anses vara statens skyldighet mot den värnpliktige själv, att han under fredstid får undergå en sådan utbildning, att han i händelse av ett fientligt anfall med vapen i hand kan biträda vid rikets försvar.

Ett ytterligare skäl för en ändring i Kungl. Maj:ts förslag i en sådan riktning att samtliga vapenföra beredas full vapenövning är den ringa merkostnad som en dylik ändring skulle medföra.

På grund av vad ovan anförts, hemställes,

att riksdagen, med avslag av Kungl. Maj:ts proposition nr 21 i vad här ovan avses, måtte besluta att samtliga vapenföra värnpliktige måtte undergå full vapenövning.

Stockholm den 26 februari 1924.

Sten Stendahl.
